

שנים מספר, היה חבר בתנועת המחותרת האנטי-ציונית בצרפת וקיבל עיטורים על שרותו. הוא השתתף גם בהלווייתו של חצקל. משמאל: רותי איש-כסית.

המלצר שפרש

מרסל רוזנטל, שעבד במשך עשרות שנים כ"מלצר בכסית, עוד בימיו של חצקל, ופרש לפני כן משקרת, הרי לא קרה שום דבר דחוף. בפתח חדר המיון חיכתה לי אחות ואמרה לי שיש למשה קצת לחץ בחזה, ושמיטפלים בו. ביקשתי לראות אותו והיא אמרה: "איי-אפשר. הוא מוקף ברופאים. את צריכה להתקשר דחוף לבן-מישפחה נוסף."

עדיין לא קלטתי כלום. לא רציתי להתקשר. אמרתי: "למה להבהיל אותי?"

היא התעקשה. ועדיין לא הבנתי שקרה משהו נורא. חשבתי שזה הנוהג באיכילוב שבכל מיקרה צריכים להיגיע כמה בני-משפחה.

ניסיתי להתקשר עם צביה, אחותו של משה, ולא מצאתי אותה. חזרתי לחדר המיון. אחד הרופאים התקרב אליי ואמר לי שהוא רוצה לדבר איתי. "אוי ואבוי, מוישל'ה קיבל התקף לב", ככה חשבתי לעצמי. זה הדבר הכי גרוע שיכול לקרות לו, כזאת מחשבה חלפה בי. יותר גרוע מזה לא יכול להיות.

ובאותו רגע הרגשתי כעס נורא. כעסתי על מוישה, שלא הקפיד על הבריאות שלו, וכעסתי על עצמי, שלא לחצתי עליו להוריד במישקל. הייתי צריכה להגיד לו: "מוישל'ה, אני ארעיב את עצמי ואתחיל לאכול רק כשאתה

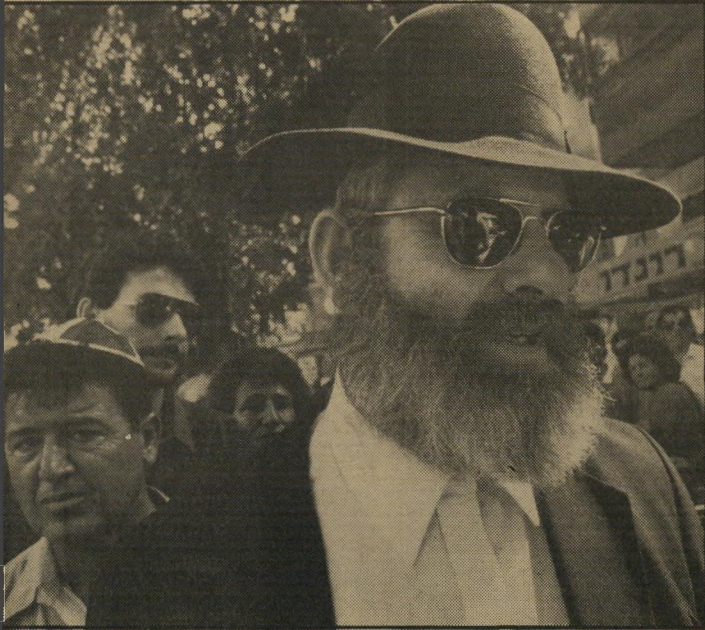

ורד אדום באמצע

ילדיו של משה סידרו את הפרחים על הקבר. הישקו אותם, שמו ורד אדום באמצע ושטפו גם את הקבר של חצקל. הסבא. הנמצא בסמוך.

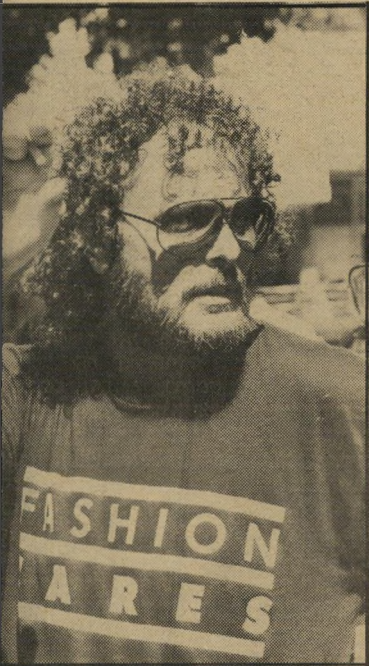
מחר-מיון באיכילוב ואמרה: "למשה יש קצת לחץ בחזה, את מוכנה לבוא?" השארתי את הילדים אצל המטפלת של חברה, הזמנתי מוניט ומייד נסעתי. ליד העירייה היה פקקיתנועה. ביקשתי מהשוטר שיתן לנו לעבור בנתיב הריק. "בעלי בבית-חולים, ואני צריכה להגיע דחוף", אמרתי, ובלב חשבתי: את קצת

בחדר צרדי, הגובל בחדר-האורחים, יושבת רותי, אשתו של משה איש-כסית. כמו בחייו, כך גם כמותו, בדולה ומרוחקת מהמון חבריו. פניה חיזורות, סגופות. שוב ושוב היא משחזרת את רגע מותו, זוכרת כל פרט, כל רגע. מספרת רותי: "8 בבוקר התקשרה אליי אחות

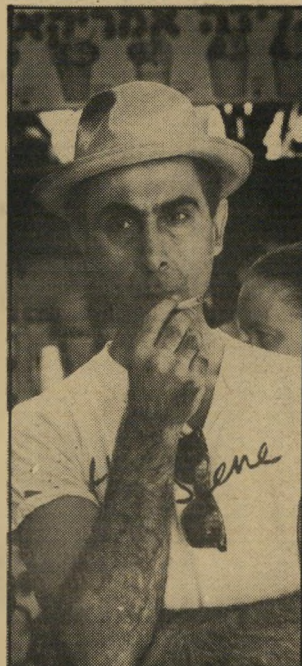
חבר מעולם אחר

אורי זוהר המתחרד הגיח מעולמו האחר להלוויה. הופעתו הפיתאומית סוררה סקרנות רבה. הוא נראה רזה וחיוור, מרוחק מחבריו-לשעבר. סמוך לגופו סיפר על צדיק שעזר לא רק לאנשים זרים אלא גם לחברים.

הזמר

אריק סיני. בתצלום הימני: המתופף והמלחין לוי. מאחורי זוהר - גבי אלדור, רקדנית וכוריאוגרפית.

לבט אחרון

האשה רותי והילדים. לי ו-תמר, בבית-הקברות. לפני שלושה חודשים נולדה למשה ולרותי בת נוספת.

משה השתתף בלידה. הילדים בילו שעות רבות בבית-הקפה, והיו קשורים מאוד לאביהם. גם משה בילה בימי ילדותו בבית-הקפה, עם אביו, חצקל.